

homofobie is geen neventegenstelling

by gunther lippens. *Tuesday February 19, 2002 at 07:31 PM*

gunther.lippens@intec.rug.ac.be

De voorbije dagen waren hier op Indymedia een aantal artikels met behoorlijk veel reacties te vinden. Het ene artikel ging over Milosevic, het andere over de uitspraken van Filip Dewinter. (artikels met nummer 17205 en 17475). Bij de reacties op beide artikels kwamen de homofobe uitspraken en de martelingen van holebi's onder het regime van Mugabe ter sprake. Het is interessant om te zien hoe bepaalde autoritaire "communisten" onder allerlei "progressieve" argumenten de wansmakelijke politiek van Mugabe goedpraten of zelfs ontkennen.

Ik ben actief geweest in heel wat holebi-organisaties, waaronder de Gentse holebi-jongereengroep Verkeerd Geparkeerd, de Federatie Werkgroepen Homoseksualiteit (FWH), Wel Jong Niet Hetero. In 1998 was ik coördinator van de Belgian Lesbian and Gay Pride in Brussel. Het meeste van mijn tijd ging evenwel naar het Roze ActiefFront (RAF), omdat die actiegroep heel actief en krachtadig was, en bovendien verder keek dan de holebi-beweging alleen. Naast het voeren van honderden acties die vaak de journaals van VTM en BRT haalden, besteedden we veel aandacht aan solidariteit met andere onderdrukten. Een solidariteitsbezoek aan de bezetters van de Renault-fabrieken, het aanwezig zijn en het steun betuigen aan Roberto D' Orazio (ik heb nog zijn gigantisch grote handen geschud) waren enkele voorbeeldjes. Steeds waren we aanwezig op antifascistische en antiracistische manifestaties. Tijdens de hoogdagen van het RAF waren sommigen in het RAF PVDA-sympathisant. Al vlug kregen we naam PVDA-mantelorganisatie te zijn, die we toegestopt kregen van vele holebi-organisaties. Niet alleen was dat onterecht omwille van de Agalev-stemmers, anarchisten en andere die in het RAF zaten, ook omwille van het feit dat het aantal RAF-ers dat uiteindelijk in het 19 jaar bestaan van de organisatie voor een lidmaatschap voor die partij koos op minder dan een half hand te tellen zijn. (persoonlijk denk ik dat het er 1 is, ik kan me vergissen, het kan ook 0 zijn of meer dan 1).

Twee belangrijke opmerkingen vooraf, vooraf je op allelei ideeën zou komen om me te gaan citeren. Ten eerste : ik ga hier niet aan een potje PVDA-trappen doen, in de eerste plaats omdat ik geen idee heb van hoe het gelopen zou zijn als sommige leden van het RAF zouden gesympathiseerd hebben met een andere marxistische beweging. Een tweede reden daarvoor is dat de "desinteresse" bij andere partijen nog behoorlijk wat groter is, en in het verleden zelfs voor gewelddadige kloppartijen (Vlaams Blok) verantwoordelijk zijn. Feit is wel dat we vaak tot de conclusie dienden te komen : "links denkt niet na over sex" of "links heeft niks tegen homoseksuele militanten, links heeft wel iets tegen militante homoseksuelen." Uiteraard bedoel ik met links alles wat links van Agalev of SP ligt. Niet alleen omdat ik Agalev of SP niet echt links vindt, ook omdat de conclusies dat ze niet over seks nadenken voor hen niet opgaat. Zij denken en dachten daar wel over na en maakten daar de afgelopen jaren wel consequent een thema van. De twee conclusies zijn twee generaliserende boutades, maar er zit veel waarheid in. Het is niet voor niets dat die conclusies jarenlang geleden getrokken zijn door sommigen in het RAF en nog steeds voortleven. De argumentering volgt hier verder nog. Een ander voorbehoud dat ik hier wil maken, is dat deze tekst niet dient om de IMF-politiek in Zimbabwe te gaan verdedigen. Personen die handig willen gebruik maken van de discussie rond de verwerpelijke politiek mbt holebi's in Zimbabwe om daarna de imperialistische economische politiek te willen gaan vergoelijken of zich minnetjes uit te drukken over de landhervormingen : gelieve uit andere teksten te citeren want ik deel totaal uw standpunt niet.

1. Vergoelijken, minimaliseren, ontkennen.

Maar waar is het mij hier eigenlijk om te doen? Christophe Callewaert (CC) die zichzelf uitroept als "specialist" mbt homoseksualiteit, schrijft bijvoorbeeld - iemand anders had even goed iets gelijkaardigs kunnen schrijven, ik neem hier enkel een treffend voorbeeld : "Een bepaald deel van de linkerzijde vindt het nodig flink te keer te gaan tegen vermeende homofobe en seksistische tendenzen in de Derde Wereld. Terwijl een leider van een vooralsnog soeverein land in het nauw gedreven wordt vanwege zijn onafhankelijke opstellingen, vinden bepaalde mensen dat wij in dat geval deze leider niet mogen steunen omdat hij in het verleden homofobe standpunten heeft ingenomen." Of nog "Wat ... zegt over die systematische anti-homopolitiek is helemaal klinklare onzin"

Bij het lezen van pareltjes als dit kan ik goed begrijpen dat mensen als Raf Grinfeld afhaken. Het gaat hier om Mugabe van Zimbabwe. Laten we eens kijken wat men hier negationistisch bestempelt als "vermeende homofobe tendenzen". Laten we eens kijken in hoeverre het enkel om homofobe standpunten gaat en laten we eens kijken in hoeverre die enkel in het verleden te situeren zijn.

"Military interrogators beat both men all over their bodies with fists, wooden planks and rubber sticks, particularly on the soles of their feet, and gave them electric shocks all over the body, including the genitals. The men were also subjected to 'the submarine' - having their heads wrapped in plastic bags and submerged in a water tank until they suffocated". (Amnesty International news release, 21-January-1999) Citaat van op de website van Outrage!, die je niet kan beschuldigen van primitief anticommunisme. Hieronder verder meer uitleg over die actiegroep.

Peter Tatchell, van Outrage!, "arresteerde" Mugabe in Brussel op 5 maart 2001. De beschuldigingen waren niet mals : schendingen van de mensenrechten, verantwoordelijk voor talrijke doden in Matabeleland en schuldig aan het toestaan van martelingen. Tatchell zei : "President Mugabe, you are under arrest on charges of torture. Torture is a crime under the United Nations Convention Against Torture 1984. You authorised the torture of Ray Choto and Mark Chavundaka." De bodyguards vielen Tatchell aan en sloegen hem bewusteloos. Dat Tatchell niet zomaar de eerste beste is die zich voor de kar van het imperialisme laat spannen, toon ik verder nog aan. Twee Zimbabwianse agenten maakten duidelijk wat ze met Tatchell wilden aanvangen : "you are dead" en "we will find and kill you".

Het is ontroepend hoe "progressieven" zich verlagen tot het minimaliseren of het ontkennen van deze

het is onbegrijpend hoe progressieven zich verhagen tot het minimaliseren of het ontkennen van deze feiten.

2. Homoseksueel gedrag en homoseksualiteit

Om het verder op te nemen voor Mugabe, worden er allerlei mooie theorieën bovengehaald en wordt er geciteerd uit allerlei werken. Spijtig allen dat er heel selectief geciteerd wordt. Sommige begrippen worden ook door elkaar gebruikt. Men gaat homoseksueel gedrag en homoseksualiteit (als een verzameling van begrippen uit het westen) met elkaar verwarren. Men stelt vast dat homoseksualiteit een importproduct is van de westerse cultuur. Die uitspraak is correct, als je ze beter omschrijft en in haar context ziet. Homoseksualiteit moet hier in het kader van een geheel van westerse waarden gezien worden, en dan kom je eigenlijk uit op een zin die zegt : twee is gelijk aan twee, wat natuurlijk waar is. Het is een feit dat homoseksualiteit op zich in grote gedeelten van Afrika geen naam heeft, dat je het woord eenvoudig weg niet kan vertalen. (zoals CC in met het citeren van Bart Luirink ook aanbracht) Maar dat geldt er vaak evengoed voor heteroseksualiteit. Een andere vaststelling die je kan maken, is dat overal ter wereld mannen het met mannen doen. In zijn onderzoek nam Marc Carlson bij maar liefst 122 "stammen" homoseksueel gedrag waar. Om een ander voorbeeld te noemen, in Zuid- en Midden-Amerika wordt bij mannen die homoseksueel gedrag vertonen, enkel de passieve partner als homoseksueel bestempeld.

In die zin is het importeren van wat ik hier westerse homoseksualiteit ga noemen, in Afrika ontegensprekelijk paternalistisch, maar is het ontkennen van homoseksueel gedrag in Zimbabwe of het gebruiken van het import-argument om de politiek en de uitspraken van Mugabe te relativiseren, even paternalistisch naar de bevolking toe. Om Barney Pityana, voorzitter van de Zuid-Afrikaanse mensenrechtencommissie te citeren, wanneer hij in Johannesburg verweten werd dat hij met de nieuwe grondwet, die vrijheid van seksuele oriëntatie garandeert, met iets on-Afrikaans kwam aandraven : "Als dat klopt, dan verklaart u daarmee onderdrukking van minderheden, corruptie en schending van de mensenrechten tot Afrikaans." (Artikel in De Groene Amsterdammer door Peter van den Akker en Bart Luirink 16-02-2000).

Waar het hier om draait dat er een tegenstelling bestaat tussen o.a. de 122 stammen, die om een of andere reden blijkbaar toch eigenlijk wel homoseksueel gedrag vertonen, en het autoritaire regime van Mugabe, dat deze mensen als erger dan honden en varkens bestempelt en martelingen op sommigen van hen organiseert. Zoals steeds in de geschiedenis, heeft een autoritair systeem geen ogen voor de noden van de bevolking en blijken centralistische regimes van gelijk welke aard natuurlijke biotopen te zijn voor hen die macht misbruiken en de vrijheden van de bevolking te onderdrukken. Er is een duidelijk verschil tussen de bevolking van Zimbabwe en het regime in Harare. In verschillende bijdragen wordt al het positieve dat in Zimbabwe aangaande landhervormingen is gebeurd, uitsluitend toe te schrijven is aan Mugabe alleen.

Men moet zeer voorzichtig zijn iemand van cultureel paternalisme te beschuldigen. Filip Dewinter stelde onlangs dat "veel islamieten de rechtsstaat niet respecteren. Zij blijven trouw aan de sharia en zweren bij hun manier van leven. Dat kan niet. Zij moeten zich ondergeschikt maken aan onze manier van leven en aan onze wetten". Dewinter gebruikt hier "cultuurargumenten" om aan "islamieten" op te dringen hoe ze moeten leven. We moeten ervoor oppassen om aan de Afrikanen, die homoseksueel gedrag vertonen, vormen van homofobie op te leggen, en dat te gaan argumenteren vanuit "Afrikaanse" cultuurnormen.

Bovendien zijn er anderen geweest die homoseksualiteit nu net beschouwden als achterlijke vormen van de traditionele cultuur, die onderdrukt moeten worden in de naam van de moderniteit. Dit was het geval in Albanie, onder Enver Hodxa.

Vanuit fundamentalistisch-katholiek europa was het steeds een tegennatuurlijk fenomeen en werd het met godslastering geassocieerd. In 1936 werd homoseksualiteit door de commissaris voor Justitie in de USSR, Nikolai Krylenko, verklaard als een politieke misdaad tegen de Sovjetstaat en tegen het proletariaat. Alvorens u op het idee zou komen van het westen en onze "superieure waarden" te gaan bewieroken : Prof. John Vincke van de RUG toonde aan dat het zelfmoordcijfer bij lesbische meisjes tot vijf maal hoger ligt dan bij heteroseksuele meisjes, en dat de oorzaak maatschappelijke discriminatie en onbegrip is. Tot ver in de jaren negentig (en ik ben niet helemaal zeker dat dit nu nog steeds niet uit de wereld geholpen is) kon je in vele gerespecteerde kranten koppen lezen a la "lesbische moord". Velen stelden daar geen vragen bij, maar lees eens een kop als "heteroseksuele moord", en je weet wat ik bedoel. Een stoute en ongenueanceerde holebi-journalist zou eens op het idee moeten komen om bij elk gezinsdrama een krantenkop "heteronorm slaat weer toe" te publiceren. Het kot zou te klein zijn.

Soms wordt ook de tijdsgeest vergoelijkend als argument gebruikt. Dat Berlijn in de jaren voor het nazisme uitbrak, een bloeiend holebi-leven kende, is vaak niet geweten. De anarchistische feministe Emma Goldman schreef in de 19 eeuw al emanciperende literatuur ivm holebi's. Literatuur die je zonder wijzigingen vandaag de dag kan overnemen.

3. "Wie kritiek heeft op Mugabe, is anticommunist"

In de redeneringen die ik in beide artikels vermeld in de inleiding, wordt een flink potje gescholden en beledigd. Als het ontbreekt aan argumenten, is aan mootjes hakken nog steeds een optie. Het lijkt vooral een soort van macho-strijd om wie de echte communist is en wie een lakei van het imperialisme is. Vaak worden redeneringen gewoon op hun kop gezet. Het is duidelijk dat het ontstaan van de discussie hier op Indymedia voor een groot deel gestimuleerd wordt door anti-Zimbabwe-propaganda vanuit het IMF. Wie nu kritiek heeft op Mugabe, wordt verweten zich te laten prostitueren door de mainstream pers. Maar je kan je natuurlijk evengoed afvragen waarom anderen evengoed op de actualiteit inhaken en er gebruik van maken om de misbruiken van het regime van Mugabe te verdoezelen. Anderzijds wordt het met sommige passages die ik gisteren las, zoals Raf Grinfeld terecht ook opmerkte, een beetje moeilijk om serieus genomen te worden als je nog kritiek wil hebben op mainstream persorganen. Of zoals de holebi-groepering GALZ uit Zimbabwe stelde in een reactie op een artikel in "Pink Paper", "Torture and genocide are serious matters for the attention of the international community; they are not minor domestic matters." Sommigen kunnen blijkbaar onmogelijk het onderscheid maken tussen kritiek te hebben op de imperialistische politiek van het westen en het IMF enerzijds en op de schendingen van de mensenrechten onder Mugabe anderzijds.

Sommigen zouden zich wel eens mogen afvragen wie je voor welk soort communisme wil winnen als je zo lichtzinnig over de homofobie heenspringt.

4. Duikelcommunisme of aan we Mugabe outen?

Doorheen de discussies in de twee vermelde artikels, werden sommige mensen beschuldigd van anderen te outen. Blijkbaar bestaat er ook zoiets als een duikelleninist, duikeltrotskist en misschien ook wel duikelanarchist. Bart stelt onomwonden dat outing (van holebi's) niet kan, maar volgens sommige bronnen zou het er eens kunnen naar uitzien dat Mugabe geout zou zal moeten worden in de nabije toekomst. In een artikel in het Belgische holebi-blad Zizo stelt Paul Borghs "Onderdrukte homoseksuele aspiraties zouden dan ook wel eens aan de basis kunnen liggen van Mugabe's homohaat", als hij de verschillende mogelijke oorzaken van de homofobie van de president opsomt (artikel werd geschreven in samenwerking met Peter Tatchell van Outrage! en Keith Goddard van GALZ). Met het Roze Actiefrent hadden we destijds het standpunt dat outing gerechtvaardigd is in het geval dat een persoon actief handelingen of uitspraken doet die holebi's beledigen of hen schaden. Als er dus duidelijk bewijs zou komen dat Mugabe homo is, zal ik de eerste zijn om aan een outing-actie mee te doen. Jullie mogen allemaal meekomen.

5. Peter Tatchell : lakei van het imperialisme?

In de opsomming van de wandaden van Mugabe, vermeldde ik de "arrestatie" die Peter Tatchell van Outrage! deed in Brussel. Dit was niet de eerste ontmoeting tussen Mugabe en Tatchell. Onrechtstreeks hadden ze zelfs een band in 1974. In 1997 schudden ze de hand terwijl Tatchell zei : "Hello, President Mugabe. In the 1970's, when I was a young student, I helped raise funds for ZANU's war of liberation". Het is dus niet zo dat Mugabe geen kans gekregen heeft en op geen respijt kon rekenen, in tegendeel. Men lette ook goed op de cronologie van de feiten. Het door CC geciteerde artikel van Luirink dateert van relatief kort nadat Mugabe en Tatchell elkaar de hand schudden (1998) en de actie van Tatchell was pas in 2001. Outrage! en Tatchell hebben zich consequent met andere verdrukten verbonden. Tatchell publiceerde onlangs een vlijmscherpe kritiek op de Britse holebibeweging omdat die zich liet sponsoren door multinationale farmaceutische bedrijven, maar niet de minste inspanning leverde om de strijd voor goedkope aidsremmers te steunen. Een paar jaar geleden bracht ik als RAF-er een bezoek aan Outrage! in Londen. Het is een consequente actiegroep die heel inventief is in acties, en waarvan de meeste leden in arbeiderswijken rond Londen leven. Tatchell : "The president is wrong to suggest that myself and Outrage! are part of a British-government conspiracy to sabotage his government's land reform programme. We agree with President Mugabe that Britain has a moral duty to help remedy the injustices of the colonial era by providing financial aid for a buy-back of white-owned farms."

Het is evenwel zeer spijtig dat Tatchell zo ongeveer alleen stond in zijn kritische openheid naar Mugabe toe. Uitgespuwd door de mainstream holebibeweging, totaal oninteressant gevonden door "links". En dit leeft tot vandaag voort, ook hier op Indymedia. Het volstaat om hier vanaf ons computertje in te tikken dat we tegen homofobie zijn, maar veel moeite wordt er niet echt gedaan vanuit de antikapitalistische beweging om Mugabe's holebipolitiek te bekritisieren. Wie dat wel doet, wordt onmiddellijk uitgemaakt voor gemeenplaatsen die blijkbaar van het net verwijderd moeten worden. Om GALZ te citeren : "People who speak out against direct action and plead for gradual change talk the language of the abuser". Een studiereis naar martelkamers (alleen toekijken is voldoende), zou een goede praktijkles zijn voor sommige "progressieven". Als de internationale communistische beweging zich solidair wil verklaren met de strijd tegen de onderdrukking van holebi's, dan dient zij daar ook consequent in zijn en in de praktijk actie toe ondernemen.

Net zoals de antiracistische beweging een sterke strijd voert tegen racistische uitspraken, racistische daden, en tegen het aanzetten tot racistische daden, dient een humane politiek homofobie onvoorwaardelijk te veroordelen, zonder zich evenwel met allerlei imperialistische aasgieren in te laten. GALZ : "Violence against lesbians and gay men is increasing in urban areas as a general trend. But the 'damage' to the lesbian and gay community in this country stems directly from President Mugabe's antigay rhetoric which has had a devastating effect on us : the blame for the violence must rest squarely on the shoulders of Mugabe and his lackeys, not on the independent actions of foreign groups." Met foreign groups wordt hier Outrage! bedoeld.

6. Dialectisch materialisme

De wereldpolitiek kan gezien worden als klassenstrijd, zoals Marx dat zag. De motor die de historische evolutie beweegt, zijn dan de tegenstellingen tussen de belangen van de heersende klasse en de ontwikkelingsdrang van de productiekrachten, die op een bepaald moment van de geschiedenis steeds meer gehinderd wordt door de belangen van de heersende klasse. Na Marx kwamen anderen die zijn theorie trachtten aan te vullen. Theorien als "de strijd tussen twee lijnen organiseren" en "de hoofdtegenstelling van de neventegenstelling onderscheiden" zijn denkkaders die tot zeer ondemocratische besluitvorming en politiek leiden. Homo's zijn in de geschiedenis bijna uitsluitend object van een neventegenstelling, in enkele gevallen zelfs vijanden van het proletariaat. Afhankelijk van wat in je kraam past, kan je steeds om het even wat tot neventegenstelling bombarderen. Het ad-hoc getheoretiseer leidt nergens toe en vertoont totaal geen interne consistentie meer. Als een soort van statistische uitmiddingeling wordt elke politieke situatie verdeeld in twee delen van een tegenstelling. In het geval van Mugabe is dat dan : "ik steun Mugabe of ik steun Mugabe niet. En als ik hem steun, dan gebruik ik alle argumenten mogelijk om hem te verdedigen, of dat nu tot een eerlijke discussie leidt of niet." De oorspronkelijke geest van de ideeën waar Bakounin en Marx het wel over eens waren : dat het volk zich uiteindelijk, vanuit een historische noodzakelijkheid zal bevrijden van ALLE onderdrukking, wordt geridiculiseerd. Steeds opnieuw weer zien we, of het nu fundamentalistische Europese katholieken zijn, of leiders van autoritaire regimes, leiders zich opwerpen als verdedigers van alle waarden en zich het alleenrecht toe-eigenen om die waarden te bepalen en te wijzigen.

7. Strategie

Dat het niet altijd even eenvoudig is om een overdacht standpunt in te nemen in het kluwen van de wereldpolitiek, is duidelijk. De druk van het IMF op Zimbabwe en de rol van Groot Britannië, als voormalig kolonisator is bedenkelijk. Er valt heel wat winstgevens te rapen in dat land, wat deels de recente aandacht voor het land verklaart. Als je hierop kritiek wil leveren, kan je dat maar beter doen door je standpunt genuanceerd op te bouwen en de situatie niet te zien als een bipolaire tegenstelling. Als je dat niet doet (zoals mooi geïllustreerd in de twee artikels waarover ik het had), verlies je niet alleen de kans serieus genomen te worden, je behandelt je lezerspubliek op paternalistische wijze als een stel idioten die niet in staat zijn een onderscheid te maken tussen imperialistische propaganda en belangen van multinationals in Zimbabwe enerzijds en manifeste problemen met mensenrechten anderzijds. Als progressieve delen van de holebibeweging erin slagen om niet te vervallen in primitieve anti-islam-retorieken wanneer een Nederlandse imaan homofobe uitspraken doet (lees zeker het interessante artikel

nummer 7981 eens hierover), dan moet het voor de meesten die Indymedia lezen ook wel lukken om zowel pro's als contra's te situeren en niet te vervallen in negationisme of verdoezelijkingen. En in die zin zou het misschien wel eens interessant kunnen zijn zich te informeren over de gevolgen van de anti-homohetze : ze reikt heel wat verder dan men had kunnen vermoeden. Niet alleen groeit de homobeweging dankzij de hetze (zie artikel van Bart Luirink), de Zuid-Afrikaanse politoloog Peter Vale zegt over GALZ dat ze lastige vragen stelt en behulpzaam is bij het uitbouwen van bredere allianties die een maatschappelijke discussie ontketenen over Afrikaanse identiteit, waarin eisen als respect voor de mensenrechten, vrijheid van meningsuiting, goed bestuur en democratie inherent zijn. (geciteerd in het artikel in de Groene Amsterdammer - zie boven - van oa Bart Luirink) Wie bipolair denkt, gooit dit onvermijdelijk op een hoop met het IMF-imperialisme, wat toch wel heel bedenkelijk is. De strijd tegen het imperialisme in de derde wereld, tegen de onderdrukking van de zwarten, voor een herverdeling van het land, is niet gediend met vereenvoudigde redeneringen en selectieve analyses, die er alleen maar toe leiden dat men niet serieus wordt genomen, dat de mainstream pers uiteindelijk weer kan declameren hoeveel gelijk ze weer hebben in hun meeheulen met diegenen die Zimbabwe wel eens zouden willen ontginnen.

Homobeweging Zuidelijk Afrika groeit dankzij hetze

by Bart Luirink *Tuesday February 19, 2002 at 08:01 PM*

Kort voordat ik begin dit jaar naar Zimbabwe afreisde, vroeg een collega-journalist bezorgd of ik wel zou oppassen. President Mugabes retoriek - 'homo's zijn pervers en hun gedrag is erger dan van varkens' - wekt het idee dat daar het jachtseizoen op homoseksuelen werd geopend. Maar dat blijkt wel mee te vallen. In Zimbabwe en ook in andere landen in de regio.

Homobeweging Zuidelijk Afrika groeit dankzij hetze

'Ze lijken het heel normaal te vinden'

Kort voordat ik begin dit jaar naar Zimbabwe afreisde, vroeg een collega-journalist bezorgd of ik wel zou oppassen. President Mugabes retoriek - 'homo's zijn pervers en hun gedrag is erger dan van varkens' - wekt het idee dat daar het jachtseizoen op homoseksuelen werd geopend. Maar dat blijkt wel mee te vallen. In Zimbabwe en ook in andere landen in de regio.

In Avondale, een buitenwijk van Harare, is in een villa het hoofdkantoor van de organisatie Gays and Lesbians of Zimbabwe (GALZ) gevestigd. Het is er een drukte van jewelste. Twee hoogblonde meisjes 'plakken' op een computerscherm de kopij voor het nieuwe ledenblad in elkaar. Twee heel zwarte jongens bediscussi?ren de agenda van een volgende vergadering. Tina Machida, de voorzitter van GALZ, beantwoordt de vele correspondentie. Nyasha Mpungo telefoneert met de zoveelste dominee in een poging medestanders te vinden voor een debat over homoseksualiteit tijdens de komende assemblee van de Wereldraad van Kerken, die in december in Harare plaatsvindt.

Romeo zit, met alleen een rechtersandaal aan, naast zijn vriend Paul. Die draagt de linker. Beide jongens claimen trots dat het de homobeweging was die als eerste de Zimbabweaanse president durfde tegen te spreken. Inmiddels vindt dat alom navolging. Raakte de homobeweging in 1995 nog tamelijk in paniek, drie jaar later wordt elke nieuwe uitbarsting afgedaan met een simpel: 'Fuck you.'

Dat heeft vermoedelijk ook te maken met het feit dat in de organisatie inmiddels de zwarte leden de toon aangeven. Speelde destijds de bestuursleden de o zo blanke emigratie-reflex nog parten en werd het provisorische kantoortje na Mugabes toespraak hals over kop gesloten, het nieuwe kader van GALZ heeft minder last van angsthazerij. Men stamt doorgaans uit een traditie van onafhankelijkheidsstrijd. Verzet als levenshouding. Maar vermoedelijk heeft ook het verwijt dat homoseksualiteit on-Afrikaans zou zijn de jonge activisten tot het uiterste getergd. Uit hun woede werd een nieuw elan geboren. Robert Mugabe bereikte vooralsnog precies het tegenovergestelde van wat hij wilde.

GALZ-coördinator Keith Goddard, een lichamelijk gehandicapte dertiger die op het kantoor als gorgeous (lekker ding) bekendstaat, was een van de weinige blanken die de organisatie bleef toegewijd. Moest hij in het voorjaar van 1995 nog praten als Brugman om buitenlandse hulporganisaties tot steun aan GALZ te bewegen - 'Ze zagen homoseksualiteit niet als een mensenrechtenkwestie' - na Mugabes toespraak stonden deze organisaties in de rij en het regende verzoeken om toch vooral projectvoorstellen op te sturen.

Het is natuurlijk niet allemaal botertje bij de boom. Er zijn chantagepogingen en van tijd tot tijd houdt een politie-auto langdurig stil tegenover de ingang van het kantoor. Wat uiteindelijk telt, is dat steeds minder mensen zich er iets van aantrekken. Integendeel. 'We raken altijd enigszins opgewonden als een diender weer eens probeert om een van onze leden af te persen', zegt Tina Machida. 'Dan schakelen we een advocaat in en weten we zeker dat zo iemand flink op zijn nummer wordt gezet. Want homoseksueel zijn, is niet verboden. Je mag het alleen niet doen. Maar wie ziet dat?'

In Namibi? was het hetzelfde liedje, zo vind ik twee maanden later uit. Daar opende president Sam Nujoma eind 1996 de aanval op zijn homoseksuele landgenoten in vergelijkbare bewoordingen als die van zijn Zimbabweaanse ambtgenoot. Alleen de aanleiding verschilde. Was het in Zimbabwe een verzoek van GALZ om met brochures en pamfletten op de jaarlijkse boekenbeurs aanwezig te zijn, in Namibi? waren het twee travestieten op een Swapo-congres. Op een toilet in het hotel waar de Vrouwenraad van regeringspartij Swapo congresseerde, hadden ze hun mascara wat bijgepoetst en hun jarretels rechtgetrokken. Een afgevaardigde had zich daaraan gestoord en zich bij de president beklagde. Die trok daarop van leer in zijn speech. Veel congresdeelneemsters reageerden verbaasd op de onverwacht uitval. Wat bedoelde Nujoma toch met 'gedegeneerde homoseksuelen?' Ze deden toch niemand kwaad?

Vermoedelijk hadden Namibi?'s moffies - een Afrikaner equivalent voor flikkers - Nujoma's domme retoriek gelaten voor wat ze was, als niet de persfunctionaris van Swapo de aanval een paar dagen later nog eens dunnetjes had overgedaan. En dus volgde er een drukbezochte openbare vergadering, kwamen verschillende aanwezigen voor het eerst publiekelijk voor hun afwijkende seksuele voorkeur uit, en werd er een organisatie opgericht: het Rainbow-project.

In de Namibische media, die minder volgzzaam zijn aan de machthebbers dan die in Zimbabwe, ontstond een levendige discussie. Nujoma zweeg, maar zijn minister-president Hage Geingob haastte zich om de vele buitenlandse donoren, die dreigden hun steun in te trekken, gerust te stellen. Er was in het land nog nooit iemand voor homoseksualiteit vervolgd en de premier zag geen enkele reden om daarin verandering te brengen. De secretaris-generaal van de Swapo-Vrouwenraad, Erica Ramakhotla, liet weten dat zij in de grondwet geen enkele bepaling kon vinden die het recht op een vrije seksuele voorkeur verbood. En zij pleitte voor afschaffing van de sodomiewetten, die een formele grond vormen voor vervolging van homoseksuelen. Sodomie (anale seks) 'is een sport die ook veelvuldig door heteroseksuelen wordt beoefend', aldus Ramakhotla.

Nu de stofwolven van een korte anti-homoseksuele explosie zijn neergedaald op het zand van de Kalahari-woestijn, breekt het jonge Rainbow-project zich de hersens over hoe het nu verder moet. De homofoben binnen de Swapo, ooit een doorgewinterde guerrillabeweging, hebben zich strategisch teruggetrokken. Het is moeilijk vuren op een doelwit dat zich verscholen houdt. Ian Swartz, secretaris van Rainbow, verbaast zich er vaak over met hoeveel tolerantie zijn organisatie door zijn collega-onderwijzers en andere groeperingen in Windhoek, tegemoet getreden wordt. 'Ze lijken het heel normaal te vinden', zegt hij.

President Ketumile Masire van Botswana, die eind april plaatsmaakte voor een opvolger, heeft in de afgelopen jaren nimmer de behoefte gevoeld om het voorbeeld van zijn burens te volgen. Je zou het hem bijna kwalijk nemen. Wellicht dat een verbale draai om de oren de homoseksuelen in Gaborone zou aanmoedigen om nu eindelijk eens een groepering op te richten. 'We hebben het er regelmatig over en, ja, het zou eigenlijk moeten', houden ze me tijdens een bezoek in maart veelvuldig voor, 'maar hoe?' Het land, dat zijn onafhankelijkheid zo'n dertig jaar geleden haast geruisloos verwierf, ontbeert een traditie van verzet.

Ditshwanelo, het mensenrechtencentrum in Gaborone, organiseerde na Mugabes aanval nog wel een discussie-avond en bijna leek het er toch van te komen. Maar de deelnemers aan die bijeenkomst zijn inmiddels weer grotendeels 'ondergedoken'. Bij Alice Mogwe, directeur van het centrum, bleef het gevoel achter dat ze 'opkwamen voor een groep die niet lijkt te willen bestaan.' Wel kwam er na de avond een uitvoerige discussie tussen voor- en tegenstanders in de media op gang. 'Dat is natuurlijk winst', zegt Mogwe.

Het is een twijfelachtig enthousiasme dat ik voel opkomen als mij in Mbabane, de hoofdstad van het Swazische koninkrijk, wordt verteld dat Mangosuthu Dlamini gevangen zit. Eindelijk een slachtoffer! Maar mijn gesprekspartner maakt me al snel duidelijk dat de jongen zijn gevangenschap aan een ernstige vorm van kleptomane danken heeft. 'Het zit ons een beetje tegen', zegt hij zuinig. 'Mangosuthu had als eerste de moed om publiekelijk uit de kast te komen. De kranten stonden er vol van. Met zijn foto erbij. Een Dlamini!' De koninklijke veelwijverij heeft een aanzienlijk deel van de Swazi's aan het vorstenhuis verwant gemaakt. Het telefoonboek van Mbabane staat vol met Dlamini's. 'Na alle publiciteit hebben we een organisatie opgericht, maar die draaide eigenlijk vooral om Mangosuthu. Want hij was de enige die zich er niet langer voor schaamde. Maar toen verdween er geld, en draagbare telefoons. En de homobewegingen in Zuid-Afrika en Namibi?, waar Dlamini met regelmaat op bezoek ging, kunnen je nog wel sterkere staaltjes vertellen.' Het zal wel weer even duren eer de eerste homogroepering van Swaziland weer opkruipt.

'Ik weet zeker dat mijn vader zou zeggen dat het tegen de traditie is'

Mijn gesprekspartners in de verschillende landen hebben uiteenlopende verklaringen voor de toorts die een aantal machthebbers op hen neerliet. Maar over ??n ding zijn ze het eens: het heeft met een vermeend on-Afrikaans karakter van hun gemeenschappelijke seksuele voorkeur niets te maken. 'Dat is maar een makkelijk afmakertje', zegt Robert Araeb (20), een student aan de Universiteit van Windhoek. 'Ik weet zeker dat mijn vader zou zeggen dat het tegen onze traditie is als ik ervoor uitkwam. Maar uiteindelijk heeft hij gewoon dezelfde moeite met een homoseksuele zoon als veel mensen in het Westen dat hebben.' Errol (37), een Zimbabwaanse bloemenverkoper, vindt het verwijt dat hij door blanken 'besmet' zou zijn 'lachwekkend'. 'Tot onze onafhankelijkheid in 1980 leefden zwart en blank hier volkomen gescheiden. Als je je al in het centrum van Harare vertoonde, duwde de politie je van de stoep als er een blanke kwam aanlopen. En toch wist ik in die jaren al lang dat ik homoseksueel was.'

De traditie, zo blijkt uit het verhaal van de Zimbabwaanse Tina Machida, heeft ook manieren gevonden om, zonder er veel woorden aan vuil te maken, creatief met homoseksualiteit om te gaan. 'Als jongen zeg je dat er een vrouwelijke voorouder als medium in je is neergestreken. Dan wordt je feminie gedrag vaak volledig aanvaard. Beweer je als vrouw hetzelfde, dan is het juist toegestaan om er een lesbische levenswijze op na te houden.'

Het is een misverstand om te denken dat het Mugabe en Nujoma waren die homoseksualiteit in het zuiden van Afrika tot een issue maakten. Het was de homobeweging van Zuid-Afrika die tijdens de onderhandelingsperiode voor de democratische verkiezingen in 1994 de ANC-top ervan overtuigde dat vrijheidsstrijd en homostrijd een en ondeelbaar zijn. Het gevolg was een, vrijwel unaniem, gesteunde grondwet die 'vrijheid van seksuele oriëntatie' garandeert. Een internationaal unicum. En het was de homogroepering in Zimbabwe die zich daardoor zozeer aangemoedigd voelde, dat zij besloot om zich aan te melden voor de boekenbeurs van Harare. Om er folders en brochures te verspreiden die het beestje bij zijn naam zouden noemen.

Want dat is het toch vooral: in Zuidelijk Afrika mag homoseksualiteit geen naam hebben. Het was er, het is er, iedereen weet het, maar mondje dicht. Het is een cultuur die overigens voor elke seksualiteit geldt. Mugabe heeft in zekere zin gelijk als hij westerlingen ervan beschuldigt Afrika een fenomeen op te dringen. Maar dat is niet homoseksualiteit op zich, maar eerder een begrippenkader dat zich in de loop der jaren in het Westen ontwikkeld heeft. Een uiting van ons sterke verlangen naar scheidslijnen en hokjes. Maar wat valt homoseksuelen in het zuiden van Afrika nu te verwijten als zij uit de kast en in zo'n hokje willen?

Bart Luirink is publicist te Johannesburg en vaste medewerker van Zuidelijk Afrika. Van zijn hand verschijnt in augustus een boekje over het leven van homo's en lesbo's in de regio, uitgegeven door Hivos en Jan Metz

Interessant

by christophe *Tuesday February 19, 2002 at 10:29 PM*

Sterk artikel, Gunther. Wel vreemd om te zien dat je verschillende argumenten van mij overneemt. Een duidelijk bewijs dat je afgeknapt bent op enkele zinnen en de rest van de tekst niet meer grondig gelezen hebt. Een bewijs dat mijn tekst niet goed in elkaar stak en vooral veel te provocerend was. Dit zijn bijvoorbeeld een paar citaten uit mijn tekst.

"Ik roep ook niet de culturele eigenheid van de Afrikanen in. Wat ik wel inroep is de kolonisatie, het racisme en de onderdrukking waardoor progressieve jongeren homoseksualiteit zien als een exportproduct van een verdorven cultuur. In veel Afrikaanse stammen was homoseksualiteit volledig aanvaard en werd het zelfs gestimuleerd bij minderjarige jongens zodat ze voor het huwelijk 'ongevaarlijke' ervaring konden op doen. In Namibië wees onderzoek bij niet-gekerstende stammen uit dat homoseksualiteit eerder de norm is dan een aberratie. Het heeft dus niets met culturele eigenheid te maken en het bewijst dat ik gelijk heb als ik zeg dat de homofobie niet los kan gezien worden van de koloniale geschiedenis en de huidige plaats van

Afrika in het wereldsysteem."

"De Afrikanen die zich afzetten tegen het Westen met homofobe uitspraken vergissen zich natuurlijk aangezien homofobie geïntroduceerd werd door de kolonisator. Het waren de missionarissen die de Afrikanen dwongen af te zien van alle onnatuurlijke seksuele handelingen en die daardoor ook het begrip homoseksualiteit introduceerden. Voordien bestonden er wel homoseksuele handelingen die ruim aanvaard waren."

1. Uit de informatie die ik heb (een massa artikels gevonden via google), bleek dat er geen sprake is van een systematische anti-homopolitiek. Het zou kunnen dat jij betere informatie hebt. Zonder daarmee te willen minimaliseren, is er toch een belangrijk verschil tussen een systematische politiek en regelmatige uitlatingen en incidenten. Ik citeer nog eens die Nederlandse lerares: "Het homo-zijn is op zich niet verboden. Als je dat niet al te expliciet maakt, dan kan er vrij veel."

Dit is geen negationisme. Dat is gewoon op zoek gaan naar genuanceerde informatie.

Over die marteling van Ray Choto en Mark Chavundaka heb ik niets gevonden. Heb jij daar meer info over? Weet je ook iets over wetten?

2. Ik heb beweerd dat het Westen homofobie geïntroduceerd heeft in Afrika. Dat heb ik proberen aan te tonen door er op te wijzen dat homoseksuele handelingen die voor de komst van de blanke kolonisten heel normaal waren door de missionarissen pervers werden genoemd en verboden. Waar denk je dat de wet die anale seks verbiedt in Zimbabwe vandaan komt? Of is het toevallig dat diezelfde wet tot voor een paar jaar ook in de voormalige kolonisator GB gold?

De homofobie heeft dus Westerse wortels en paradoxaal genoeg komt diezelfde homofobie vooral voor bij zwarten die zich afzetten tegen een als opdringerig ervaren Westerse cultuur. Dat is een element dat jij niet behandelt. Als blanken kunnen wij ons moeilijk voorstellen welke complexe gevoelens een zwarte Afrikaan tegenover blanken heeft. Ik ken een Belgische jongen die opgroeide in Kinshasa en als vakantiejob oppasser speelde op een plantage. Kun je je dat voorstellen? Een blanke jongen van 16 die moet toekijken of volwassen zwarten hun werk wel vlug genoeg doen. Dat zijn de heel concrete dagelijkse vernederingen. Bij mensen die wat gestudeerd hebben of die gepolitiseerd zijn, komt daar dan nog eens het besef bij van de eeuwenlange plundering van Afrika die tot vandaag ongestoord verder gaat. Homoseksualiteit als een importproduct bestempelen van een perverse Westerse maatschappij is de 'onvolwassen' en tegelijk machteloze politieke reactie op die systematische uitbuiting.

Is dat een vergoelijking? Tja, het is aan jou om daar over te oordelen. Ik vind alleszins dat je de homofobie van Filip Dewinter niet op een en dezelfde lijn mag plaatsen met die van Mugabe. Kan je me volgen na wat ik hierboven heb uitgelegd?

3. Er zijn ondertussen sancties genomen tegen Mugabe. Ik hoop dat je beseft dat die er niet gekomen zijn omdat Mugabe homofob is of omdat hij autoritaire trekjes heeft. Die zijn er enkel gekomen omdat hij zich verzet tegen het IMF. Als dat niet zo is, moet je mij eens uitleggen waarom er geen sancties komen tegen Turkije, Saoedi-Arabië, ...

Misschien mag jij eisen dat ik in dat geval ook iets moet schrijven over de problemen die homo's ondervinden in Zimbabwe, maar dan moet jij het ook durven opnemen voor Mugabe door de sancties af te wijzen. Door nu enkel ongenueanceerde artikels te schrijven over de homofobie van Mugabe legitimeren we, of we dat nu willen of niet, de sancties tegen Mugabe. Deze sancties zullen ook de Zimbabwanen pijn doen. Bovendien zal Zimbabwe na het verdwijnen van Mugabe heel waarschijnlijk in handen vallen van een aan het IMF verknochte klik politici en dan is het met het anti-imperialisme voor vele jaren gedaan in deze hoek van Afrika.

Er zijn dus twee problemen. Ten eerste: de kritiek is meestal 'gekleurd'. Er zijn veel medialeugens die ons een interventie moeten doen slikken. Het is bijzonder moeilijk om aan serieuze informatie te geraken. De waarheid is ook complex zoals uit mijn uitleg toch mag blijken.

Ten tweede: informatie is een wapen. Een genuanceerde boodschap passeert moeilijk. Stel nu dat wij tijdens de bombardementen op Afghanistan als feature een foto hadden getoond van een gesluerde vrouw en kind met als onderschrift: "dit kind zal dankzij de Taliban zijn moeders lach nooit in het openbaar zien". Zelfs als we daaronder een foto hadden gezet van een verminkt kind is de centrale boodschap die bij de mensen blijft hangen toch: "ha, die bombardementen zijn toch wel echt nodig".

Het gaat hier om een media-oorlog. De meesten beseffen dat niet genoeg. Lees eens het artikel over de nieuwe mediaplannen van de VS.

In deze situatie is dus uiterste omzichtigheid geboden. Ik ga daar persoonlijk heel ver in. Als er bommen vallen op Bagdad en de gazetten staan vol met gruwelverhalen over Saddam, zal ik enkel artikels schrijven over de misdaden van de Amerikanen en zal ik zelfs proberen de leugens te ontmaskeren die over Saddam verspreid worden. Ik zal dus zijn 'verdediging' opnemen.

4. Mugabe outen? Ik ben ook op een aantal van die roddels gestoten. Mugabe zou tijdens zijn lange verblijf in de gevangenis als onafhankelijkheidsstrijder verschillende keren verkracht geweest zijn. Dat zou zijn huidige homofobie verklaren. Ik vind mijn uitleg overtuigender.

5. Je hebt helemaal gelijk dat we wat betreft gelijke rechten voor holebi's nog een lange weg hebben af te leggen. Ik heb de indruk dat die kwestie zelfs een beetje uit beeld is verdwenen. Misschien gaan de homorechten wel dezelfde weg op als de vrouwenrechten. Iedereen denkt dat er geen probleem meer is en dus gebeurt er zowat niets meer rond.

Linkse partijen moeten daar inderdaad ook opletten. Misschien zijn er wel die het er moeilijk mee hebben omdat je daar niet mee scoort bij een arbeiderspubliek of omdat ze zelf nog veel vooroordelen hebben. Nog veel werk dus. Heel spijtig ook dat het RAF onlangs de boeken dicht heeft gedaan. Ik begeef me soms in internationale fora en wordt daar niet goed van de institutionalisering van bepaalde homorechtenorganisaties. Zij beginnen steeds meer op het Centrum voor Gelijkheid van Kansen van de homobeweging te lijken. Veel rapporten publiceren, veel dassen verslijten, maar op het terrein niets doen en niemand organiseren. Twee dingen waar het RAF goed in was.

Hopelijk laat je het niet na om regelmatig over deze kwestie te publiceren.

Christophe

Ingewikkeld

by jpe *Tuesday February 19, 2002 at 10:45 PM*

Belangrijk artikel Gunther, waar een mens wel even leeswerk aan heeft. Waarna men zich minder dan ooit geroepen voelt om 'als leek' nog snel snel standpunten in te nemen. Het ligt allemaal iets te ingewikkeld. Behalve dit: links is met seksualiteit nog niet 'klaar'.

+++

by Maarten Van Hove *Wednesday February 20, 2002 at 01:54 AM*
vanhovemaarten@yahoo.com

Eersteklas!

Standpunten innemen, jpe? Eén ding is voor mij eenvoudig: wie homofobie (naar Gunther) of inbreuk van de persvrijheid en de politieke rechten (naar mij) bedrijft, verdient niemands steun.

Een zijsprong over zoekmachines.

by Stijn O. *Wednesday February 20, 2002 at 02:28 AM*

Christophe,

Even een kleine, maar niet onbelangrijke opmerking. Je schrijft: "Uit de informatie die ik heb (een massa artikels gevonden via google), bleek dat er geen sprake is van een systematische anti-homopolitiek." Ik weet niet in hoeverre het de conclusie van je zoektocht wijzigt, maar (zoals je wel zal weten) is Google helemaal geen neutraal instrument voor het opzoeken van informatie.

Op hun site beschrijven ze de werking van hun zoekmachine als volgt (zie <http://www.google.com/technology/index.html>):

"PageRank relies on the uniquely democratic nature of the web by using its vast link structure as an indicator of an individual page's value. In essence, Google interprets a link from page A to page B as a vote, by page A, for page B. But, Google looks at more than the sheer volume of votes, or links a page receives; it also analyzes the page that casts the vote. Votes cast by pages that are themselves "important" weigh more heavily and help to make other pages "important."

Important, high-quality sites receive a higher PageRank, which Google remembers each time it conducts a search. Of course, important pages mean nothing to you if they don't match your query. So, Google combines PageRank with sophisticated text-matching techniques to find pages that are both important and relevant to your search. Google goes far beyond the number of times a term appears on a page and examines all aspects of the page's content (and the content of the pages linking to it) to determine if it's a good match for your query."

Hun systeem van cross-referencing (hoe meer links naar een site, hoe belangrijker die is) leidt er nogal dikwijls toe dat de eerste groep zoekresultaten deel uitmaken van een netwerk van naar elkaar doorverwijzende sites. Zo kan het zijn dat je een hoop sites vindt waarop er min of meer hetzelfde perspectief op de zaak in kwestie aangenomen wordt. Het netwerk van sites hoeft niet noodzakelijk te bestaan uit druk bezochte mainstream-sites.

(Fictief) voorbeeld: je tikt armoede in en je krijgt voorop de site van de Wereldbank, met daarna een hele hoop met de WB gelinkte denktanks en NGO's.

De sites met kritischere informatie vind je meestal een heel eind lager. Bovendien ontstaan er de laatste jaren

steeds meer firma's die webbeheerders technieken aanbieden om hun site hoger of meer te laten voorkomen in de resultaten van zoekmachines. In sommige gevallen worden de beheerders van zoekmachines gewoon cash aangeboden in ruil voor een voordeliger plaats. Moest ik tijd hebben zou ik daar wel even een artikel over kunnen schrijven, over de manier waarop het aanbod aan informatie op internet subtiel door allerlei machtsgroepen gemanipuleerd wordt. Misschien voelt iemand anders zich daartoe geroepen.

iets over wetten

by foreltruite *Wednesday February 20, 2002 at 09:34 AM*

Bij mij leveren zoektochten in google wel iets op. ILGA heeft info over Mugabe:

The last few years have seen attacks of extraordinary virulence on Zimbabwe's lesbian and gay community, led by President Robert Mugabe.

[...]

Zimbabwean law (which is based on Roman-Dutch common law, as amended by Zimbabwean legislation) recognizes three classes of "unnatural offences": sodomy, bestiality, and a "residual group of proscribed 'unnatural' sexual acts referred to generally as 'an unnatural offence' " (Hunt 1982, p 270). The absence of any definition of this third category enables any sexual act between men that falls short of sodomy to fall within it, provided there is a precedent, i.e. the act has previously been mentioned in court. These categories make no distinction between consensual and non-consensual acts, with the result that sentencing is inconsistent in lower courts, with consensual acts punished excessively, and non-consensual acts punished leniently.

http://www.ilga.org/Information/legal_survey/africa/zimbabwe.htm

toevoeging bij reactie van foreltruite en andere aanvullingen

by gunther lippens *Wednesday February 20, 2002 at 10:49 AM*

Bedankt foreltruite. ILGA is de International Lesbian and Gay Association, een internationaal wereldoverschrijdende federatie van nationale en lokale verenigingen die ijvert voor gelijke rechten voor lesbiennes, homo's bi's en transgenders overal ter wereld : <http://www.ilga.org>.

Christophe Callewaert : Het is echt niet nodig de gevallen Ray Choto en Mark Chavundaka nog maar eens in twijfel te trekken. Outrage! en Tatchell zijn echt wel een betrouwbare bron, die je niet kan verdenken van plat te heulen met gelijk wie dan ook. Lees de tekst nog eens door misschien. Besef nu toch eens dat het behoorlijk beledigend is voor holebi's die toch wel vaststaande feiten steeds maar in twijfel te trekken. Ik vraag me af waarom ik eigenlijk nog reageer op zulks.

De eerste reactie (de tekst van Bart Luirink, al dan niet door hemzelf telkenmale hergepubliceerd) op mijn

tekst heb ik al drie keer gezien hier op Indymedia op een tijd van drie dagen. Zoals ik schreef, werd die tekst in 1998 geschreven, een jaar later nadat Tatchell nog de hand schudde van Mugabe met de mededeling dat ie nog geld heeft verzameld voor ZANU. We zijn intussen al vier jaar van geduld en respijt later. Nee vrees niet, ik ga mijn tekst ook niet drie keer herpubliceren.

Je zegt nog : "Ik begeef me soms in internationale fora en wordt daar niet goed van de institutionalisering van bepaalde homorechtenorganisaties. Zij beginnen steeds meer op het Centrum voor Gelijkheid van Kansen van de homobeweging te lijken. Veel rapporten publiceren, veel dassen verslijten, maar op het terrein niets doen en niemand organiseren. Twee dingen waar het RAF goed in was. " Over de eerste drie zinnen ben ik het compleet met je eens en deel ik je "niet goed worden van". De vierde zin toont aan dat je de acties de geschiedenis en de rol in FWH totaal niet kent. Nodig alvast eens iemand van FWH <http://www.fwh.be> uit om dat gigantisch gat wat op te vullen. Compleet onwaar is het eigenlijk ook weer niet : ten tijde van Dutroux en de witte mars hebben we heel veel rapporten gepubliceerd, maar dat was ook heel erg nodig omdat in marxistische publicaties zoals oa Solidair veel artikels opdoken die opriepen tot een totaal foute visie op seksualiteit. Op gebied van seksualiteit kon je toen veel van die artikels zonder problemen naast redeneringen van Alexandra Colen en conservatieve CVP-ers plaatsen.

"Hopelijk laat je het niet na om regelmatig over deze kwestie te publiceren." Nee, dat doe ik niet en dat deed ik niet. Op 24 september reeds kon je je specialiteit nog wat bijspijkeren op de studiedag over homoseksualiteit in andere culturen (lees mijn oproep in het artikel op Indymedia : artikel nummer 8665. Daar zie je dat ik Mugabe ook al vermeld, dus ik ben het niet die me op de kar van de aktualiteit laat meespringen.

argumenten

by Jan V. *Wednesday February 20, 2002 at 04:41 PM*

Ik heb met veel interesse jouw artikel gelezen, maar ben nu toch wel een beetje ontgoocheld over jouw reactie op de opmerkingen van Christophe. Ik heb het ook moeilijk met Mugabe, maar zijn argumenten over homofobie in Afrika zijn volgens mij wel waardevol. Dat vind jij blijkbaar niet, want je negeert ze gewoon.

En als ik het goed lees, trekt hij ook niet de gevallen van Ray en Mark in twijfel. Hij vraagt enkel wat meer uitleg.

En waarom jij plots doet alsof hij het FWH aanvalt, begrijp ik helemaal niet.

Ik vind ook dat je een beetje hard van stapel loopt, een beetje heel gechargeerd schrijft. Kan het wat rustiger en bedaarder? De argumenten zouden er enkel kracht bij winnen.

Solidair: nuancering

by yvan *Wednesday February 20, 2002 at 04:53 PM*

yvan.brys@advalvas.be

Ik ben van bij de oprichting tot de ontbinding actief geweest in het Roze Aktiefront (RAF). Gunther schrijft: "ten tijde van Dutroux en de witte mars hebben we heel veel rapporten gepubliceerd, maar dat was ook heel erg nodig omdat in marxistische publicaties zoals oa Solidair veel artikels opdoken die opriepen tot een totaal foute visie op seksualiteit. Op gebied van seksualiteit kon je toen veel van die artikels zonder problemen naast redeneringen van Alexandra Colen en conservatieve CVP-ers plaatsen."

Hier wil ik nuanceren: Wat klopt is dat Solidair de terminologie (zoals bv. het gebruik van de term 'pedofiliënnetwerken', ipv. kindersprostitutienetwerken) van de burgerlijke pers overnam. En dat heeft dan weer alles te maken met een gebrek aan een eigen (marxistische?) visie op seksualiteit en relaties. Daarop hebben we toen vanuit het RAF kritiek geuit. De verwijzing naar Alexandra Colen is volgens mij een brug te ver. Ook werd het RAF betrokken bij de acties van als PVDA'ster gedoodverfde Tiny Mast in het comité Kim & Ken. Dat was de stroming binnen de witte beweging die ook bewust een link legde met andere onderdrukten. Ik herinner me nog dat we met het RAF een spandoek hadden gemaakt om mee te dragen op de Witte Mars: "Dutroux is hetero". De sfeer op de Witte Mars was zo fruikend dat we die spandoek niet eens hebben ontrold... Op de manifestatie een maand later in Antwerpen, georganiseerd door het comité Kim&Ken durfden we dat wel... Tiny was trouwens prominent aanwezig op een RAF-actie aan het Antwerpse justitiepaleis tegen Alexandra Colen. Voor mij is dat toch wel een indicatie dat die linksen het nog niet zo slecht doen als het op solidariteit met de homobeweging aan komt. Al kan ik me aansluiten bij de kritiek op links wat theorievorming over seksualiteit en relaties betreft. En als de theoretische brandstof ontbreekt komt de motor van de solidariteit niet goed op gang.

De teksten van de brochures waarover Gunther het heeft, met name van de "Witte Brochure van het Roze Aktiefront" is nog beschikbaar, je kan ze bij mij aanvragen.

voor Jan V.

by gunther lippens *Wednesday February 20, 2002 at 06:51 PM*

gunther.lippens@intec.rug.ac.be

Beste Jan,

Ik toonde in mijn tekst aan dat de op deze manier gebruiken van argumenten over homofobie in Afrika leiden tot het onafrikaans bestempelen van homoseksueel gedrag. Dat is niet hetzelfde als die argumenten ontkennen (ik citeer ook uit Luirink), wel beter kaderen. CC trekt er de conclusies uit dat er geen sprake is van een systematische anti-homopolitiek. Hij zegt dat er tussen een systematische anti-homopolitiek en regelmatige uitlatingen en incidenten een belangrijk verschil is. (puntje 1 van zijn reactie) Ik zie dat "belangrijk" verschil niet en daarom deel ik zijn conclusie niet, net zoals ik zeer behoedzaam ben met het belangrijke verschil te zien tussen systematische racistische politiek en regelmatige racistische uitlatingen en incidenten. Met woordenspelletjes komen we trouwens nergens. En het is niet omdat een paar argumenten okeë zijn, dat de conclusie dat ook is.

Ik beweer nergens dat CC het FWH aanvalt (wat baat zou dat nu bijbrengen?); ik zeg wel dat, als hij zegt "Veel rapporten publiceren, veel dassen verslijten, maar op het terrein niets doen en niemand organiseren. Twee dingen waar het RAF goed in was.", de acties, de geschiedenis en de rol van het RAF in FWH niet goed kent en nodig hem uit om zich bij FWH daarover meer te informeren. Ik vermeldde al dat zogezegd "niets doen" trouwens in mijn inleiding (acties, d'Orazio, antiracistische betogingen, enz...) U loopt blijkbaar nog harder van stapel dan ik, net als het geval is bij de vele bijdragen in de twee artikels waar ik commentaar op gaf. Een betere attitude ware het geweest enige appreciatie te tonen voor de solidariteitsboodschap die het RAF steeds bracht en het niet op een hoop te gooien met kleinburgerlijke delen van de holebi-beweging. Dat had wellicht andere argumenten aan kracht doen winnen.

Maarten vat goed samen waar het over gaat
by han *Wednesday February 20, 2002 at 09:09 PM*

Maarten vat hier goed samen waar het over gaat.

"Eén ding is voor mij eenvoudig: wie homofobie (naar Gunther) of inbreuk van de persvrijheid en de politieke rechten (naar mij) bedrijft, verdient niemands steun. "

En ik kan er zo nog wel wat aan toevoegen die minstens ven belangrijker zijn. Er bestaat zo iets als een verklaring van de rechten van de mens.

Daarin gaat het ook over : onderwijs, een dak, eten, cultuur, ...

Dus wie daar niet aan voldoet verdient onze steun niet.

Dat is natuurlijk 100% dogmatisch, want er is niemand die eraan voldoet. Het is iets waar je naar streeft.

En daar zijn dus wel prioriteiten. Want wat heb je aan stemrecht als je sterft van de honger. Wat heb je aan media als niemand kan lezen, ...

En die voorbeelden die Maarten geeft zijn natuurlijk knap.

Zimbabwe ontnemt de wereldwijde media (en dus allemaal Westerse) monopolies het recht om er zo maar te doen wat ze willen. En wie springt er oop de bres voor de monopolies.

Zimbabwe ontnemt het rijke Noorden het recht om politiek partijen te financieren. Ze hebben in Nicaragua gezien waar dat toe leidt.

En het kan perfect zijn dat er iets mis zit met de rechten voor de homo's in Zimbabwe, maar ontnemt hij dat het recht om dat land te steunen in zijn strijd tegen zijn oude kolonie, tegen het IMF, de wereldbank, de WTO, en nu ook Europa.

Wel die mensen die mij daarvan willen weerhouden, dat zijn de autoritairen, dat zijn de dogmatici, dat zijn die mensen die enkel zwart wit zien.

Want daar gaat deze discussie toch over, en dat geeft Maarten weer als geen ander, daarvoor dank.

Sorry voor de scherpheid, maar ik wilde een goed aan de bom schudden.

Verkeerd geparkeerd... euh begrepen

by Jan V. *Wednesday February 20, 2002 at 10:18 PM*

Ik heb het dan blijkbaar verkeerd begrepen. Ik dacht dat hij bedoelde dat het RAF juist wel goed waren in het organiseren en het terreinwerk. Maar goed, dat moet hij maar zelf uitklaren.

Wat vind jij trouwens van het ILGA? Ik mis het RAF nogal als ik hen bezig zie. Hoewel ze natuurlijk absoluut niet te vergelijken zijn.

En ik had ook begrepen dat hij aantoont dat homoseksueel gedrag wel aanvaard was in Afrika tot de kolonisten afkwamen met hun homofobie.

De hoofdtegenstelling blijft belangrijk

by Herve *Thursday February 21, 2002 at 12:37 AM*

Beste Günter,

Ik ben het grotendeels eens met je analyse en commentaar. Ik ben niet akkoord met volgende passage:

"Theorieën als "de strijd tussen twee lijnen organiseren" en "de hoofdtegenstelling van de neventegenstelling onderscheiden" zijn denkkaders die tot zeer ondemocratische besluitvorming en politiek leiden. Homo's zijn in de geschiedenis bijna uitsluitend object van een neventegenstelling, in enkele gevallen zelfs vijanden van het proletariaat. Afhankelijk van wat in je kraam past, kan je steeds om het even wat tot neventegenstelling bombarderen. Het ad-hoc getheoretiseer leidt nergens toe en vertoont totaal geen interne consistentie meer.

Ik ben een fervent voorstander van het principe: "de hoofdtegenstelling van de neventegenstelling onderscheiden". Ik meen integendeel dat dit tot een zeer democratische besluitvorming en politiek leidt.

Enkele voorbeelden:

1. Irak. Toen Irak Koeweit binnenviel werden door progressieven over de hele wereld verschillende afwegingen gemaakt:

- Irak schendt de grenzen van een soevereine staat
- Irak is een oorlogszuchtig land (cfr de jarenlange oorlog tegen Iran)
- Irak schendt de mensenrechten; er zijn politieke gevangenen.
- Koeweit is een artificiele staat, gecreëerd omwille van de oliebelangen van de Westerse landen.
- De levensstandaard van de doorsnee - Irakezen is gemiddeld hoger dan in de andere Arabische landen
- De aktie van Irak verhoogt zijn economische onafhankelijkheid
- Deze aktie dwarsboomt de de- facto controle door de V.S.A. van de oliebronnen in de regio.
- enz...

Al vlug was duidelijk dat de interventie van de Verenigde Staten door de volkeren van de Derde Wereld veroordeeld werd. Voornamelijk in de Arabische Wereld kwam er een opstoot van anti-imperialisme. Inzoverre dat de meeste (pro-amerikaanse) regimes schrik begonnen te krijgen voor hun voortbestaan.

In veel Westerse landen kwamen belangrijke protestbewegingen op gang waarbij linkse Partijen, migranten en pro Palestijnse solidariteit de handen in elkaar sloegen.

In die tijd aarzelden een aantal progressieven over het standpunt dat ze zouden innemen. Professor Etienne Vermeersch bv. vergeleek Saddam Houssein met Hitler.

Uiteindelijk kwam het erop aan stelling te nemen: voor of tegen de oorlog.

Mijn mening is de volgende: de volkeren van de derde wereld hebben globaal stelling genomen tegen de oorlog. Zij hebben terecht een onderscheid kunnen maken tussen de hoofdtegenstelling; de Verenigde Staten tegen een Derde Wereldland; en de neventegenstellingen (zoals er een aantal hierboven genoemd zijn).

Bij die stellingname waren miljoenen mensen betrokken. In die zin was ze zeer democratisch. (We weten dat kwesties van buitenlandse politiek normaal in zeer beperkte kring beslist worden).

2. Zimbabwe

Homofobie is een totaal verwerpelijk fenomeen. Indien ik homo of hetero zou zijn in Zimbabwe dan zou ik absoluut opkomen voor homorechten.

Maar ik zou er ook absoluut zorg voor dragen dat mijn protest niet misbruikt word voor andere doeleinden.

Schematisch is er in Zimbabwe het volgende aan de hand:

- een strijd tussen de blanke elite die nog grotendeels de economie controleert en een massa verpauperde zwarten.

- Mugabe en zijn Partij de Zanu die in Afrika een voorbeeldige houding aannemen t.a.v. het Westen: steun aan het nationalistisch regime van Congo, maatregelen voor landhervorming (herverdeling van "blanke" landbouwgrond aan landlozen...

- Mugabe en de ZANU hebben een groot prestige omwille van hun overwinning op het kolonialisme.

- Sinds kort: sancties van de Europese Unie en de Verenigde Staten.

- homofobie

- Systematische steun van Engeland aan de oppositie.

- Dreigende voedseltekorten

- Rechtstreekse interventie van het IMF

- Een nationalistische (in de anti-imperialistische betekenis) van de bevolking

- Voor zover controleerbaar: alsnog een meerderheid van de bevolking achter het regime

- Een aanhoudende campagne inde Westerse (vnl angelsaksische) pers tegen het regime.

- ...

Het is bij manier van spreken een wonder dat het regime nog niet omvergeworpen is.

In deze kontekst zou het onlogisch, ondemocratisch en politieke zelfmoord zijn om al die tegenstellingen op dezelfde voet te stellen.

De middelen in handen van het Westen zijn zo uitgebreid (gevarieerd) dat Mugabe en de ZANU eigenlijk een titanengevecht uitvechten.

Zij verdienen onze steun. Onder andere omdat een eventuele omverwerping van het regime zal leiden tot een onmetelijke miserie voor de man in de straat. Ik ben ervan overtuigd dat je zelf geen illusies hebt in een eventuele marionettenstaat.

M.a.w.: ook hier is het belangrijk om te zien wat de hoofdzaak is. Inderdaad is dat niet homofobie. Maar wel het titanengevecht van een klein, arm land tegen medogenloze naties (zoals de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk).

Die hoofdtegenstelling ter harte nemen is uiterst democratisch: het betekent zich inzetten voor het overleven en een toekomst voor de overgrote meerderheid van de bevolking.

Ik denk enigszins de motivatie van je opmerking te begrijpen. Als alleen de hoofdtegenstelling aangepakt wordt dreigen alle zogezegde "neventegenstellingen" in de marge te komen. In mijn visie is een "neventegenstelling" ook belangrijk, maar mag die niet in de plaats komen van een "hoofdtegenstelling".

Hier komen de dogmatici

by han *Thursday February 21, 2002 at 01:25 AM*

Opgepast, scherpe taal ;-))

En zeker ook wat spel fouten.

Maarten vatte eerder goed samen wat hij in dit artikel eigenlijk wil zeggen. Of althans een gedeelte ervan.

"EŽn ding is voor mij eenvoudig: wie homofobie (naar Gunther) of inbreuk van de persvrijheid en de politieke rechten (naar mij) bedrijft, verdient niemands steun."

Maarten vergeet de inbreuken op het recht op "leven", "onderwijs", een "woning", ... Er bestaat daarvoor zo iets als de universele verklaring van de rechten van de mens.

Die verklaring wordt door geen enkele, maar dan werkelijk geen enkele staat, volk, cultuur, ... nageleefd. (Wat ze ook mogen beweren).

Volgens de redenering van Maarten is er dus gewoon niemand die je kan steunen, want op de ŽŽn of andere manier maken ze wel een inbreuk op ŽŽn van de rechten van de mens.

Want maarten mag dan persvrijheid, sexualiteit en politiek rechten als zijn beperkte versie van de rechten van de mens zien, ik wil toch ook graag eten, een dak, onderwijs, werk, ... leven.

Wel voor 36.486 kinderen per dag is dat laatste recht niet gerandeerd, ze sterven bij gebrek aan medicijnen.

Voor 30 miljoen mensen per jaar is dat recht op leven er ook niet omdat ze sterven van de honger.

Maar volgens Maarten mag ik die mensen die tegen dat onrecht vechten niet steunen, want ze leven handelen niet 100% volgens "zijn boekje".

Jah ....

Die zoektocht naar een andere wereld is volgens mij geen rechtlijnige weg, er is geen plan, ... we zullen de problemen waar we mee te kampen hebben ŽŽn voor ŽŽn moeten aanpakken. En zoals alles een proces is is het zoeken en het bouwen aan een andere wereld er ook zo ŽŽn.

We zullen veel obstakels moeten overwinnen en we zullen weldegelijk moeten kiezen welke eerst en welke een beetje later.

Concreet denk ik dat het voor elke derde wereld land er in de eerste plaats op aankomt om zich te bevrijden van de oude kolonies en de wetten van het IMF, werelddbank, WTO, NATO, VS , Europa, ... En daarom steun ik al die landen, volkeren, groepen, ... die dat proberen, met al hun gebreken en fouten.

Maar van Maarten mag dat niet, want geen enkele, en ik sta erop geen enkele, van die groepen leeft en handelt 100% volgens zijn boekje.

particulier 100% volgens zijn boekje.

Wie is hier nu dogmatische geest ??

Ik wil een wereld bouwen met en voor 6 miljard mensen, en dus niet enkel voor mezelf. Dat zal hoe dan ook willen zeggen dat ik zal moeten inbinden, dat niet al mijn wensen worden gerealiseerd,.... We zullen samen, met 6 miljard moeten zoeken naar de problemen die we willen oplossen. We zullen samen met 6 miljard oplossingen moeten bedenken. En we zullen samen, met 6 miljard moeten uitzoeken welke problemen we eerst willen oplossen.

Dat zal waarschijnlijk willen zeggen dat er velen van die 6 miljard hun individuele belangen zullen moeten ondergeschikt maken aan die van de groep, het collectief, met andere woorden de 6 miljard anderen.

Konkreet, ik sta 100% achter de landloze boeren die in Zimbabwe de grond afpakken van grootgrondbezitters.

En dat ze zich in Zimbabwe nog niet voor 100% hebben kunnen bevrijden van hun koloniaal verleden (de homofobie is daar een mooi voorbeeld van) wel ja dat is een probleem, maar het mag niet weerhouden om die boeren voor 100% te steunen.

Stijn die maakt van de gelegenheid gebruik om meteen naar de kern van de zaak door te stoten.

"De termen 'civiele samenleving' of 'publieke ruimte' doen in tegenstellingen tot de term 'anti-kapitalisme' of 'klassenstrijd' meer recht aan de diversiteit van identiteiten en strijdpunten van onze beweging. Democratische globalisten horen zich inderdaad niet enkel in de strijd tegen het kapitalisme te engageren, maar met de strijd tegen elke vorm van onderdrukking (ook seksuele onderdrukking)."

Voor Stijn vergissen die boeren zich gewoon.

Het komt er niet op aan de grond af te pakken, het komt er niet om zelf te kunnen beslissen wat er met je arbeid gebeurt, dat is allemaal "bijzaak", je moet vechten tegen "elke vorm van onderdrukking."

Voor Stijn zijn er geen rijken en armen. Die 300 rijken die ongeveer evenveel hebben als de helft van de wereldbevolking, die zijn niet het probleem. Want we zijn allemaal "burgers" (civiele samenleving). Die boeren die moeten de grond niet afpakken, ze moeten vechten om wat meer "publieke ruimte".

Als deze beweging zegt : "No more profit over people" of tegen de G8 zegt "Jullie zijn met 8 wij met 6 miljard" dan vergist ze zich volgens Stijn. Want geef toe dat alles stinkt toch naar klassenstrijd.

Voor mij is de kern van de zaak het privé bezit, en dat is volgens mij de grootste dictatuur van allemaal.

Omdat toevallig een bedrijf, een patent, ... van de ene of de andere rijkgaard is moet ik mijn hele leven werken en leven naar zijn wil. Ik heb niet te kiezen wie de verantwoordelijke is, wat er met mijn werk gebeurt, hoe ik dat werk zou willen doen, en nog minder wat er met de winst gebeurt.

Als alles goed gaat is er een vakbond die een beetje voor mijn rechten opkomt, en als ik me goed organiseer in die vakbond of sociale beweging krijg ik af toe een toegift van de persoon die het bedrijf, patent, ... bezit.

En bij dat privé bezit daar hoor ook een cultuur bij. De cultuur van hyper individualisme, een seksuele cultuur van privé bezit (mijn lief), ...

En bovendien nog een cultuur van bijgeloof om ons allemaal zoet te houden : het koningshuis met prinses en prinsessen, racisme, homofobie, seksisme, ...

Maar volgens Stijn en Maarten heb ik volledig ongelijk als ik me zou richten op de kern van het probleem : het privé bezit.

Als dit alles mij tot een dogmatisch persoon maakt, wel dan wil ik graag door het leven gaan als een dogmatisch persoon.

Akkoord met Hervé en Han maar...

by Yvan *Thursday February 21, 2002 at 11:17 AM*

yvan.brys@advalvas.be

Ik ben het fundamenteel eens met Hervé en Han. Wie de hoofdtegenstelling niet kan onderscheiden van de nevensteunstellingen begrijpt niet hoe de wereld in mekaar zit en zal er dus ook niet in slagen die te veranderen.

Ik heb meer dan 20 jaar gevochten voor homorechten. Ik heb dat gedaan in een organisatie (het Roze Aktiefrent) die deze strijd probeerde de situeren binnen het grotere geheel van de strijd voor een socialistische maatschappij. Het feit dat we dit deden werd meestal geapprecieerd door links. Nu en dan kregen we zelfs iets terug in de vorm van steun aan onze eisen. (het ondertekenen door Roberto D'Orazio van het eisenplatform van Roze Zaterdag vormt daarin een bijna legendarisch lichtpunt). Maar we stelden meestal ook een ideologische hardhorigheid vast bij links: prima jongens, goed dat jullie er zijn, hebben jullie ons partijblad al? En dan was de linkse militant weg. Het is maar een beeld, maar het schetst de houding die links aanneemt. Die linkse militant had ook op de volgende vergadering van zijn organisatie de vraag kunnen stellen: er waren linkse homo's op de betoging, hoe gaan we om met hun eisen? Wat vinden we van het pamflet dat zij hebben uitgedeeld? Hoe kunnen we hun acties steunen? Dat is niet of nauwelijks gebeurd. De hoofd- en nevensteunstellingen, weetjewel...

Intussen gebeurde er wel wat anders: de Federatie Werkgroepen Homoseksualiteit (FWH) probeerde onze eisen op de politieke agenda te krijgen. Dat lukte gedeeltelijk, door jarenlang actie voeren en lobby-en. Het RAF was de militante motor van deze campagne. Niet dat onze eisen al gerealiseerd zijn, maar de burgerlijke politici zijn verplicht erover te praten en ze in hun teksten op te nemen. Dat is een stap vooruit. Tegelijk steken partijen als Agalev en SP ook de (roze) pluimen op hun hoed. Zij plukken de politieke vruchten van het werk van de (linkse) homomilitanten. Dat vind ik niet zo leuk, want ik vind dat die partijen een maatschappij in stand houden die vol racisme, seksisme en uitbuiting zit.

Ik ben trots op het werk dat ik in de homobeweging heb gedaan, laat daar geen twijfel over bestaan. Op de algemene vergadering van de FWH wordt het RAF gehuldigd en dat is terecht. Maar mijn probleem blijft bestaan. Links heeft het nog altijd niet begrepen.

Dat is dan ook wat ik mis in deze discussie: ik heb hier nog geen enkel voorstel gelezen om de

betrokkenheid van links bij de homostrijd op te voeren. Geen enkel voorstel om Mugabe (of andere leiders of bewegingen in de derde wereld) de boodschap te sturen: wij gaan niet repressief om met homo's, integendeel, die hebben hier een beweging die ook opkomt tegen racisme en voor een rechtvaardige verdeling van de rijkdommen. Dat zou een grote steun zijn voor de homo-organisaties in die landen.

Op zaterdag 4 mei is het weer Roze Zaterdag. Dan komen duizenden holebi's (zo noem je dat tegenwoordig) op straat voor een eisenplatform. Solidariteitsdelegaties zijn meer dan welkom. Liefst met de partijvlag.

Informatie over de Roze Zaterdag op: <http://www.blgp.be/>

nee.

by Maarten Van Hove *Thursday February 21, 2002 at 11:19 AM*
vanhovemaarten@yahoo.com

Nee, Han, voor mij ben je geen dogmaticus. Doe waar je goed in bent. Dank je bijvoorbeeld voor Indymedia...

Maar je doet dit niet alleen, weet je? We staan zij aan zij in hetzelfde kamp. Wat ik zeg is niet fundamenteel verschillend als wat jij zegt, ik zie de oplossingen tussen de twee duidelijk liggen.

Misschien dat ik eens een concreet 'antwoord van mijn antiglobalisme' zal schrijven. Zit +- in mijn hoofd (maar ik twijfel er niet aan of iedereen zal er over vallen).

Ik heb je nooit dogmaticus genoemd en als ik je er niet op betrap, dan zal ik het ook nooit doen. Eén opmerking die bij mij in het verkeerde keelgat schiet is nog geen einde aan de samenwerking, hé? Zoals je zelf steeds zegt: these-antithese-synthese. Dialectiek? Misschien kunnen we ditmaal gewoon een synthese maken die voor iedereen opgaat.

En ja, daarvoor gaat er nog veel kritiek en conflict ontstaan. Da's nu net goed. We mogen alleen geen groepen of meningen uitsluiten.

Hou je goed!

M

voor Herve

by gunther lippens *Thursday February 21, 2002 at 12:36 PM*
gunther.lippens@intec.rug.ac.be

Bedankt Herve voor je reactie, in de eerste plaats omdat ze behoorlijk genuanceerd is. Ten tweede omdat ze een aantal kritieken bevat op de imperialistische politiek mbt Irak en Zimbabwe waar ik akkoord mee ga. "Konkreet, ik sta 100% achter de landloze boeren die in Zimbabwe de grond afpakken van grootgrondbezitters.", zegt Han en ik treed hem daar voor evenveel % bij. (Trouwens Han, wees nu toch eens wat minder aanvallend : "Voor Stijn zijn er geen armen en rijken, Voor Stijn vergissen die boeren zich gewoon" dat geloof je toch zelf niet?) Toch blijf ik het gebruik van het begrip hoofd/neventegenstelling heel gevaarlijk vinden. Uit je reactie begrijp ik dat je deels doorhebt wat ik bedoel met mijn kritiek erop. Ik zal ze hier nog wat aanvullen. Het is nergens voor nodig het onderscheid te maken tussen hoofd- en neventegenstellingen. In de eerste plaats omdat je in verschillende politieke situaties verschillende strijdpunten hebt die ongeveer hetzelfde gewicht hebben, en dat het bombarderen van een van bijvoorbeeld twee ongeveer gelijke "hoofdtegenstellingen" tot neventegenstelling, een toch wel belangrijke factor als bijzaak ziet.

Elke factor heeft een bepaald gewicht en je zou evengoed een theorie kunnen bedenken die het heeft over tegenstellingen met gewichtsfactor 30%, 20%, enz... . In het begrip neventegenstelling zit automatisch de connotatie van bijzaak vevat, wat een bijkomende reden is dat ik het gebruik ervan afkeur. Het begrip wordt trouwens al te vaak gehanteerd om de discussie over bepaalde strijdpunten te mijden of onbelangrijk te beschouwen, wat geen goede zaak is. De "hoofdtegenstelling" van Verhofstadt en Bush is de liberalisering van de wereldeconomie, en wij moeten ons domme muil houden met al onze belangrijke neventegenstellingen. In centralistische maatschappij-structuren werd het en wordt het vaak misbruikt om ondemocratische maatregelen op te leggen of om aan bepaalde noden van een veelkleurige maatschappij geen aandacht te besteden. In die zin zie ik net als Tatchell (zie de talrijke voorbeelden in mijn tekst) een groot verband tussen de onderdrukking van GLBT's (gays-lesbiens-bi's-transsexuels) en autoritaire systemen. In die zin volg ik Maarten als hij argumenteert dat er al te vaak wordt gedacht in "de meerderheid is onderdrukt - de minderheid onderdrukt".

Leninistisch georiënteerde communisten mogen de fouten van welleer niet meer maken en moeten durven toegeven dat de maatschappij-organisatie waar zij voor stonden/staan onvoldoende was om aan alle noden van de bevolking te voldoen. Een partij is te onkundig om aan alle libertaire wensen en verzuchtingen op gelijk welke plaats ter wereld te voldoen, die wensen te kennen en te kunnen respecteren. Hoofd- en neventegenstellingen bombardeerden al te veel mensen onterecht tot "vijanden van het proletariaat", "afwijkingen afkomstig van de nazi's" Het ontstaan van de staat verloopt parallel met het organiseren van onderdrukking, en als de meesten onder ons een einddoel zien waar de staat opgeheven is, zouden zij beter niet zo haastig zijn om zelf die plaats in een staatsstructuur die we uiteindelijk toch niet meer zullen nodig hebben, te willen innemen om dan te beslissen over hoofd- en neventegenstellingen.

Een flinke scheut libertair denken zou voor de meesten onder hen helemaal geen kwaad kunnen. Ik heb intussen honderden zoniet duizenden publicaties (die van verschillende politieke invalshoek zijn!) gelezen die handelen over de strijd voor een betere wereld, en het is evident dat ik steeds mijn ogen open hou voor verwijzingen naar onderdrukking van GLBT's, en maak voor mezelf goedoverwogen, ondersteund door de lectuur van duizenden bladzijden, de duidelijke conclusie dat anarchisten het heel wat beter doen, en er zelfs een grote vorm van evidentie bestaat dat het thema mee opgenomen worden. Verschillende publicaties van radikale groepen die in Seattle een beslissende rol spelen, vermelden expliciet vrouwenonderdrukking en strijd tegen machismo en tegen homofobie als onderdeel van hun strijd. Het feit dat zij niet in nevenstellingen, achterhoedegevechten en strijden tussen twee lijnen redeneren, speelt daar heel duidelijk in mee. Op de anarchistische betoging op 15 december in Brussel, waren verschillende roze-zwarte vlaggen (in de beweging duidelijk gekend als holebi-anarchistisch symbool) aanwezig. Het mooiste voorbeeld dat ik wil vermelden is de pink&green parade in Gent van vorig jaar. We hadden met een vijftal holebi's besloten om mee te doen aan hun onaangevraagde optocht en stuurden een week op voorhand

een klein mailtje dat we als dusdanig zouden meedoen. Toen we de dag na het maniereest verschillende kranten doornamen, zagen we enigzins verbaasd dat we als holebi's apart vermeld stonden in de kleurrijke optocht. Niemand onder de holebi's had daar speciaal om gevraagd, en ik vond het persoonlijk niet per se moeten dat we apart vermeld stonden, maar het geeft toch wel duidelijk een compleet andere attitude weer dan wat ik hier spijtig genoeg de voorbije week kon zien : waar respect en aandacht voor het thema betekent dat we het thema niet altijd zelf na herhaaldelijk aandringen op de agenda dienen te plaatsen. En dat respecteer ik enorm : dikke chapeau voor pink&green. En het bleef daar niet bij : ik ben uitgenodigd om over de holebibeweging te gaan spreken bij de Brugse Jongeren Tegen Racisme, en die uitnodiging dateert van een paar maanden geleden, en ik hoefde er ook niet zelf om te vragen. Dus het kan ook anders.

groeten

by han *Thursday February 21, 2002 at 02:02 PM*

Hé Maarten.

Het is niet omdat ik scherp ben in een tekstje dat ik we geen vrienden meer zouden hoor. Dat meen ik oprecht, als je me zo begreep dan begreep je me verkeerd.

Yvan

Ik denk dat je gelijk hebt. Maar mag ik je er toch op wijzen dat er indymedia al elke roze zaterdag, mensen verslag uitbrachten.

Een beetje kritisch dat is waar, daar het de laatste keer ging om een grote sponsor parade. Maar dat terzijde.

Ik hoop ook oprecht dat de homobeweging dit medium meer gaat gebruiken.

Jurgen.

Of de anarchisten daar beter in zijn dan de leninisten of de Marxisten, of .....

Dat is op zich een interessante discussie natuurlijk. Maar je moet opletten om er geen karikatuur van te maken vind ik.

Hier op indymedia bijvoorbeeld zijn er weinig mensen die het een probleem vinden dat voornamelijk mannen zijn die publiceren. Mara kaarte dat probleem al meerdere keren aan in discussies, maar er is meestal niemand op JPE na die erop ingaat.

Toen we voorstelden het probleem op een AG te bespreken waren er meerdere mensen die dat overbodig vonden. En echt wij zijn geen MLers,....

Ik wil maar aangeven dat het probleem is voor de hele linkse beweging.

Maar die groepen vertrekken wel van hetzelfde uitgangpunt, namelijk dat privé bezit de kern van het probleem is.

Laat ons niet vergeten dat discussie begonnen omdat iemand vond dat een artikel over de landhervormingen in Zimbabwe niet op deze website thuishoorde.

Ik hoop oprecht dat dat de progressieven binnen de homobeweging dit medium wat meer gaan gebruiken.

Leve elke democratische landhervorming!

by Jan D. *Thursday February 21, 2002 at 03:17 PM*

"Laat ons niet vergeten dat discussie begonnen omdat iemand vond dat een artikel over de landhervormingen in Zimbabwe niet op deze website thuishoorde. "

Nee Han, het was iemand die kritiek had op een kritiekloos artikel van iemand die Mugabe volop steunde zonder iets over zijn grote fouten te zeggen. Die persoon heeft zelf geen enkel probleem met die landhervormingen en heeft zich absoluut niet in die zin uitgesproken. Ik vind dat een beetje een oneerlijke suggestie die je gebruikt (net zoals wat je tegen Stijn suggereerde...). Nu ga je die persoon voorstellen als een verdediger van het privé-bezit terwijl hij dat allesbehalve is! Toch zou die persoon wel liever eerlijke en serieuze landhervormingen zien, die niet op een bureaucratische manier verlopen en niet slechts één partij ten goede komen.

Die persoon prefereert dan bv. ook wat de MST in Brazilië doet. En ook Nyerere in Tanzania indertijd bv., of wat in Cuba is gebeurd na de omverwerping van Batista.

Die iemand is intussen wel zeer tevreden dat zijn oorspronkelijk kwade en onevenwichtige comment (op een provocatie van een ander iemand) een zeer boeiende discussie heeft ontlokt.

Ging het over holebi's in Zimbabwe?

by Jan V. *Thursday February 21, 2002 at 06:41 PM*

Mocht ik Tatchel ooit tegen het lijf lopen, zou ik hem zeggen dat hij een fatale vergissing maakt.

Ik zou als homo door de grond zakken van schaamte mocht ik daar staan roepen naar Mugabe dat hij "under arrest" staat.

Zimbabwe was de kolonie van Engeland, het thuisland van Tatchel. Hoeveel Zimbabweanen zouden er vermoord zijn onder het bewind van de blanken? Misschien niet evenveel als in Congo, maar toch... Engeland heeft een fijne landverdeling beloofd bij de onafhankelijkheid om de lout uit het kruitvat te nemen. Ze zouden ook nog eens met veel geld over de brug komen om te helpen bij die zachte grondverdeling. Dat hebben ze nooit gedaan. In de plaats daarvan lieten ze het IMF de klus afmaken. Zimbabwe begon vol goede moed. Tien jaar later zaten ze dankzij het IMF tot over hun oren in de schulden en was hun economie naar de knoppen. Dan plots duikt daar een Mugabe op uit zijn winterslaap en herinnert hij zich plots zijn idealen uit zijn jeugd. Hij slaat met zijn vuist op tafel en weigert nog langer te buigen voor Engeland en het IMF. Ondertussen begint hij ook te keer te gaan tegen homo's.

Waarom eigenlijk? Er is nog niemand die ook maar een beetje de moeite heeft gedaan om zich die vraag te stellen. Het antwoord is complex:

omdat hij een diepgelovige christen is.

omdat homofobie wijdverspreid is in Afrika.

omdat hii zich wil afzetten tegen die blanken.

omdat hij zien wil zitten tegen die blanken.

Het eerste is de schuld van de blanke kolonisten. Wie heeft immers de Afrikanen met het geweer en de zweep in de hand gekerstend?

Het tweede is ook de schuld van de blanken. Dat heb ik uit de teksten van CC geleerd.

Het derde is begrijpelijk. Mugabe is een zwarte Afrikaan die gedurende meer dan de helft van zijn leven vernederd geweest is door blanken. Het racisme veroorzaakt ravages in de hoofden (de psyche) van de Afrikanen. Zij voelen zich minderwaardig. Zelfs een heel bewuste Afrikaan die het gemaakt heeft in het leven worstelt nog met die gevoelens van minderwaardigheid. Mugabe en heel wat Afrikanen proberen zich af te zetten tegen het Westen door de strijd tegen enkele symbolen. Heel tragisch denken zij dat homoseksualiteit een Westers fenomeen is terwijl het eigenlijk de homofobie is die Westers is.

Nu tegen zo'n mannen het vingertje opsteken, vind ik walgelijk. Ik voel me er niet goed bij.

Ik krijg dus een beetje het schaamrood op de wangen als ik lees hoe Gunther in naam van de holebi's te keer gaat tegen Mugabe.

Misschien daarom ben ik nooit lid geworden van een beweging op partij. Mensen die aan politiek doen voelen zich altijd zo snel missionarissen. Zij zien maar hun eigen ding en vergeten al de rest. Ze worden een beetje gevangene van hun eigen overtuiging. Hun verstand wordt er een beetje minder ruim van.

Hoofdzaak bijzaak

by Herve *Thursday February 21, 2002 at 11:12 PM*

Beste Gunter,

Je beweert: "Het is nergens voor nodig het onderscheid te maken tussen hoofd- en neventegenstellingen. In de eerste plaats omdat je in verschillende politieke situaties verschillende strijdpunten hebt die ongeveer hetzelfde gewicht hebben, en dat het bombarderen van een van bijvoorbeeld twee ongeveer gelijke "hoofdtegenstellingen" tot neventegenstelling, een toch wel belangrijke factor als bijzaak ziet."

Kan je uw standpunt toch wat meer verklaren? Eventueel illustreren met een voorbeeld. Dialektisch materialisme is alles behalve een mechanische opvatting. Dat betekent natuurlijk dat de hoofdtegenstelling invloed op alle neventegenstellingen; dat er m.a.w. een interactie is.

Ik ga verder in op je eigen voorbeelden:

Citaat: "De "hoofdtegenstelling" van Verhofstadt en Bush is de liberalisering van de wereldeconomie, en wij moeten ons domme muil houden met al onze belangrijke neventegenstellingen"

Het klopt dat de hoofdtegenstelling in de wereld die is tussen de G8 (Bush, Imf en consoorten) en de Derde Wereld. Die situatie hebben wij natuurlijk niet zelf gekozen. Ze wordt aan ons opgedrongen. Tegelijkertijd heeft die hoofdtegenstelling directe impact op alle neventegenstellingen. Enkele voorbeelden:

gebrek aan democratie: De Latijns Amerikaanse dictaturen (Argentinië, Chili, Guatemala, ...) zijn er juist gekomen omdat de Verenigde Staten niet aanvaardden dat er een meer volkse regering kwam die het privé-bezit en de privilèges van de rijken aantaste.

homorechten: Een homofiel in bezet Congo; wat zou je die aanraden: in de eerste plaats vechten voor economische en politieke onafhankelijkheid zodanig dat hij met een gevulde maag zijn homorechten kan opeisen, of benadrukken dat homorechten bekomen een voorwaarde is om onafhankelijkheid te bekomen. vrouwenrechten. We weten dat in de meeste Derde Wereldlanden (wellicht in de ganse wereld tout court); de vrouwen de grootste lasten dragen. Een terechte eis van de vrouwenbeweging hier (en elders) is dat de vrouwen economisch onafhankelijk moeten kunnen zijn, als voorwaarde tot emancipatie. Welnu, die economische onafhankelijkheid hangt in de eerste plaats af van de economische afhankelijkheid van hun land in de wereldeconomie. En zo komen we terug bij de hoofdtegenstelling.

Het is natuurlijk wel zo dat bv. sterke vrouwenorganisaties een belangrijke rol kunnen spelen in de strijd voor economische onafhankelijkheid. En dat is natuurlijk dialectiek.

Ook homo-organisaties kunnen een belangrijke rol spelen. En zo kom ik bij je eigen voorbeeld:

Ik citeer:

"Toen we de dag na het manifest verschillende kranten doornamen, zagen we enigzins verbaasd dat we als holebi's apart vermeld stonden in de kleurrijke optocht. Niemand onder de holebi's had daar speciaal om gevraagd, en ik vond het persoonlijk niet per se moeten dat we apart vermeld stonden",

Wat je hier vertelt is een perfecte illustratie en ondersteuning van mijn stelling: Je was van mening dat de hoofdzaak op dat moment het protest tegen de globalisering was en je was niet speciaal gecharmeerd dat de neventegenstelling (discriminatie van holebi's) op de voorgrond kwam.

M.a.w. op dat moment, maakte je zelf een onderscheid tussen hoofdtegenstelling en neventegenstelling, anderzijds heb je terecht met een eigen invalshoek (homorechten) de hoofdzaak ondersteund.

jullie gaan het nooit leren

by gunther lippens *Monday February 25, 2002 at 04:33 PM*

Beste Herve en Jan V,

Jullie laatste reacties tonen aan dat jullie de boodschap van mijn tekst van geen kanten begrepen hebben en dat jullie onmogelijk een eerlijke discussiestijl kunnen hanteren. Ook proberen jullie zaken in mijn mond te leggen die ik nergens beweerde en leninistische politieke principes toe te schrijven die ik nooit hanteer (proberen neventegenstellingen met mij te associëren bijvoorbeeld, Tatchell verantwoordelijk stellen voor Brits imperialisme). Bovendien heb ik niks aan homofielen te zeggen, net als ik niets aan heterofielen, bifielen (van Zwan?) of andere fielen te zeggen heb. Ik ben geen voorstander van het overnemen van historisch aantoonbaar katholieke terminologie die alles wat naar sex ruikt onder de mat veegt. Een frans spreekwoord zegt, dat om te discussieren, je het eigenlijk een beetje eens moet zijn. Ik doe hier dan ook niet verder aan mee, tenminste, niet met jullie.

by . *Monday February 25, 2002 at 06:15 PM*

waar is de redenering fout?

by Herve *Monday February 25, 2002 at 08:32 PM*

Beste Gunter,

Kan je misschien concreet aanduiden waar mijn redenering fout of krom is?

Over Tatchell heb ik niks beweerd.

Ik snap niet waar je katholieke terminologie in mijn redenering ziet?

Waar is de discussiestijl oneerlijk?

Maak je er a.u.b. niet zo gemakkelijk van af.

Cool down

by David V. *Monday February 25, 2002 at 10:31 PM*

Gunther,

Ik heb de indruk dat je een beetje begint te raaskallen. Jouw laatste bericht is compleet onverstaanbaar. Ik vind dat je je gedraagt als een kleuter. Ik weet zelf niet zoveel over dit debat. Zimbabwe kan ik nauwelijks situeren op de kaart en over homofobie kan ik ook geen lezing geven, maar ik zie wel dat jouw schrijfsels geen enkel niveau halen. Jammer, volgens mij heb je nochtans wel iets te vertellen, maar het lijkt er niet uit te komen.

Eerst eens lezen zat er al staat

by han *Monday February 25, 2002 at 10:43 PM*

Wie dit debat print heeft een berg papier.

Probeer eerst een alles te lezen, lees het desnoods twee maal voor van elkaar te zeggen dat men niet argumenteerd.

Ik zou ook niet alles twee keer schrijven.